

DUMINICA A 24-A DUPĂ RUSALII

Învierea fiicei lui Iair

APOSTOL. EFESENI 2, 14-22

Fraților, Hristos este pacea noastră, El care a făcut din cele două – una, surpând peretele din mijloc al despărțiturii, desființând vrăjmășia în trupul Său, legea poruncilor și învățăturile ei, ca, întru Sine, pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea, și să-i împace cu Dumnezeu pe amândoi, uniți într-un trup, prin cruce, omorând prin ea vrăjmășia. Și, venind, a binevestit pace, vouă celor de departe, și pace celor de aproape; că prin El avem și unii și alții

EVANGHELIE. LUCA 8, 41-56

În vremea aceea a venit la Iisus un om al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și, căzând la picioarele lui Iisus, Îi ruga să intre în casa lui, că numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Iar, pe când se ducea Iisus și mulțimile îl împresurau, o femeie, care de doisprezece ani avea curgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei și de nici unul n-a putut să fie vindecată, apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează, și Tu întrebi: Cine s-a atins de Mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva, căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Atunci femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce prici-

apropierea către Tatăl, într-un Duh. Deci, dar, nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelii apostolilor și a prorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos. Întru El orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfânt în Domnul, în Care voi împreună sunteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh.

nă s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace! Pe când încă vorbea El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Și, venind în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El decât numai pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea copilei să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

TĂLCUIRI

Hristos știa dinainte tainele Sale, chiar înainte de facerea lumii. În ultimele veacuri ale lumii, a înviat pentru locuitorii acestei lumi și purtând păcatele ei, le-a șters și pe ele și moartea, lucru care s-a săvârșit prin puterea Sa. Învățătorul ne spune: Eu sunt învierea și viața (Ioan 11, 25) și cel ce ascultă cuvântul Meu

și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață (Ioan 5, 24). Vom vedea că aceasta se îndeplinește în fapte. Conducătorul sinagogii evreilor s-a apropiat și, căzând la picioarele Mântuitorului, L-a rugat să îi elibereze fiica din strâmtoarea morții. Căci vedeți, deja

Învierea fiicei lui Iair

era răpusă de aceasta și se afla în mare pericol! Mântuitorul a încuviințat și a mers împreună cu acesta, ba chiar s-a grăbit către casa celui care L-a chemat și știa că ceea ce avea să facă, avea să fie spre folosul multora dintre cei care Îl urmau și spre slava Sa. Pe drum, a mântuit și o femeie care era victima unei boli necruțătoare și fără leac, căci nimeni nu îi putuse opri curgerea de sânge care depășise în pricepere pe toți doctorii vremii. Dar îndată ce cu credință s-a atins de El, a fost vindecată. O minune atât de preamărită a fost, ca să spunem așa, numai lucrarea călătoriei lui Hristos.

Ce a făcut-o pe femeia bolnavă să rămână ascunsă? Legea înțeleptului Moise le considera pe femeile cu scurgere de sânge necurate și erau numite peste tot a fi impure. Oricine era impur nu se putea atinge de cele sfinte sau să se apropie de sfinți. De aceea, femeia era atentă să rămână ascunsă, de teamă ca nu cumva, încălcând legea, să trebuiască să îndure pedeapsa care se impunea. Când s-a atins, s-a vindecat îndată și fără întârziere.

Ne depășește pe noi ca oameni, și probabil și pe îngeri, de a trimite o putere din propria fire, ca și cum ar fi de la noi înșine. O asemenea faptă este o însușire a unei naturi ce este supremă și deasupra tuturor. Orice ființă creată, pe care Dumnezeu o înzestrea cu putere, fie de vindecare sau ceva asemănător, nu o are de la sine, ci ca un dar de la Dumnezeu. Toate cele câte se găsesc în creație sunt primite și nu poate face nimic de la sine. Căci Dumnezeu a zis: am simțit o putere care a ieșit din Mine.

O slugă din casa mai-marelui sinagogii i-a întâmpinat și a zis: fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul (Luca, 8, 49). Ce a răspuns Iisus, știind că are o putere atotcuprinzătoare? Că El este Domnul vieții și al morții. Prin puterea voinței Sale atotputernice, poate îndeplini orice dorește. L-a văzut pe mai marele sinagogii supărat de greutatea suferinței, uimit și copleșit, însă fără să își piardă speranța că fiica sa ar putea fi salvată de la moarte. Nenorocirile pot tulbura până și mințile aparent limpezi și să le înstrăineze de convingerile lor. Pentru a-l ajuta, i-a dat omului un cuvânt de învățătură care să îl ajute să nu cadă, ci să trezească în el o credință de nestrămutat: Nu te teme; crede numai...

Vă cer să observați aici minunata pricepere de acțiune. Deși știa că fata murise, El zice n-a murit ci doarme. De ce? Pentru că răsând de El, să mărturisească limpede că fata murise. Probabil ar fi fost unii printre ei care să nege slava Sa și să nu accepte minunea dumnezeiască, zicând că fata nu era încă moartă. Vindecarea de boală nu era ceva extraordinar pentru Hristos. El a spus că fata este adormită, pentru ca ceilalți să mărturisească de fapt că aceasta murise. Nimeni nu poate spune că Iisus a spus un neadevăr. Pentru El, fiind viu prin natură, nimic nu este mort. Crezând cu tărie în învierea morților, El îi numea pe aceștia cei adormiți, tocmai din acest motiv. Ei vor învia în Hristos și, precum spune Sfântul Pavel, vor vieții împreună cu El (Rom 6, 8).

Când a ajuns la casa în care fata zăcea moartă, a îngăduit să intre numai trei apostoli și părinții copilei. Modul în care a înfăptuit această minune a fost demn doar de Dumnezeu. Scriptura spune că: Apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată (Luca 8, 54-55). Ah, puterea cuvântului și a poruncii căreia nimeni nu i se poate opune! Ah, atingere a mâinii de viață dătătoare care înfrânge moartea și stricăciunea! Acestea sunt roadele credinței, pentru care mâna lui Moise a dat Legea celor din vechile timpuri.

Sfântul Chiril al Alexandriei,
Comentariu la Luca

CUVÂNT DE LA PĂRINȚI

Despre învierea trupurilor

„Dar poate că cineva, văzând stricăciunea trupurilor și judecând dumnezeirea după măsura puterilor ei, va socoti că învierea e ceva cu neputință susținând că nu se poate admite să fie întreruptă nici mișcarea și nici reînțoarcerea la viață a ființelor supuse mișcării. Dar cel care îndrăznește așa ceva acela va trebui să știe că aici există cele mai bune și mai puternice mărturii pentru a susține adevărul în înviere, mărturiile care se bazează în primul rând pe împlinirea celor făgăduite de proroci. Într-adevăr, în multe și variate istorisiri din Sfânta Scriptură se poate pune întrebarea: oare, toate aceste vestiri sunt mincinoase sau sunt adevărate? În orice caz, din ele ne putem face o imagine despre credința în înviere. Și dacă ele ar fi mincinoase și s-ar îndepărta de adevăr, prorociile despre înviere ar fi și ele niște minciuni, iar dacă, dimpotrivă, faptele confirmă adevărul celor spuse de proroci, atunci va trebui să recunoaștem adevărul despre înviere. Să luăm măcar una-două din aceste prorocii și să le punem față în față ca să cunoaștem adevărul Scripturii.”

„ (...)În clipa în care Dumnezeu dă semnalul de pornire părțile se unesc iarăși cu cele asemănătoare lor fără ca Creatorul să mai trebuiască să restabilească ceva. Să ne gândim numai la plantele pământului, unde natura n-are nevoie să mai transforme ea bobul de grâu de orz sau de orice altă sămânță de grâne ori de legume în pai sau în spic, căci fiecare sămânță își trage fără greutate și de la sine hrana potrivită: pentru aceste soiuri de plante suculele necesare e dat pentru toate la fel, dar fiecare din ele își are hrana nutritivă în vederea creșterii specifice. Or, ce poate fi atât de ieșit din comun dacă în cazul învierii, ca și în cazul semințelor, fiecare înviat atrage la sine elementele care țin de el? Din toate acestea putem deduce că învățătura despre înviere nu cuprinde în ea nimic din ceea ce nu ar putea fi cunoscut prin experiență.”

Sfântul Grigorie de Nyssa,
Despre facerea omului, cap. XXV,
în Părinți și Scriitori Bisericești (P.S.B), vol. 30,
București, 1998, pp. 67, 74

GÂNDUL ZILEI

„Cugetă mai cu seamă la înviere. Gândește-te apoi cum te-a făcut Dumnezeu la început și nu te îndoie despre înviere... Pentru deplina noastră încredințare ne este deajuns puterea Creatorului”.

SFÂNTUL IOAN HRISOSTOM

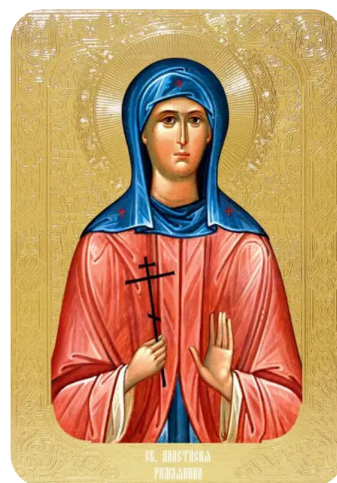
CÂNTAȚI DOMNULUI TOT PĂMÂNTUL!

Troparul Sfintei Mari Mucenițe Anastasia Romana, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anastasia strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună cu Tine mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condac, glasul al 3-lea. Podobie: Fecioara astăzi...

Cu apele fecioriei curățindu-te, cuvioasă, cu sângele muceniei încununându-te, Sfântă Muceniță Anastasia, dai celor ce sunt în nevoi tămăduiri de boli și mântuire celor ce se apropie către tine din inimă; că tărie ți-a dat Ție Hristos, Mirele tău, Cel Ce izvorăște har pururea curgător.

Sfânta Mare Muceniță Anastasia Romana